

Årets Storstoviltslaika 2016/2017

Redan jaktsäsongen 2015/2016 imponerade Jaktfjäders Cujo med bedriften att bli årets Storstoviltslaika. Men frågan är om inte den gångna säsongen är ännu mer imponerande då Cujo försvarande titeln Årets Storstoviltslaika, men dessutom vann han Laikaklubbens Rasmästerskap på både älg och vildsvin.

Här nedan presenteras artikeln om Cujo som Torbjörn skrev 2016 men vi har även ställt några ytterligare frågor till Torbjörn om deras jaktår 2016/2017 samt några funderingar kring injagning.

Artikel från 2016-08-05 publicerad i Laikabladet nr 2 2016. Text: Torbjörn Andersson, Skrockens kennel.

Årets Storstoviltslaika 2015/2016

Då Jaktfjäders Cujo till min stora lycka blivit utsedd till årets Storstoviltslaika har jag blivit ombedd att skriva några ord om honom. Jaktfjäders Cujo (Pricken) är min andra hund som blivit utsedd till årets storstoviltslaika (förra var Bjärvarnas Elsa).

Cujos mormor är Orismalaikan Katja som jag importerade från Finland för att få en tik som inte var släckt med mina ursprungliga "Skrockens" linjer. Katja blev champion på älg och jag lyckades skjuta 3 björnar för henne. Katja blev parad med Johan Hellmans NORD J(LÖ)CH SE UCH Vindelfjällens Jorbo och en av valparna blev NO J(L)CH SE J(LÖ)CH Skrockens Knalla som Johan behöll som parningsvalp. Knalla utvecklades förutom som älghund även till en duktig björnhund och när Johan parade Knalla med Fi Jch Papinpuron Retu som även han ska varit en bra björnhund fick jag köpa en valp därifrån, Jaktfjäders Cujo.

När jag kom till Johan för att hämta Cujo slogs jag av han var dubbelt så stor som de andra valparna, tanken var nog att jag köpt en jättehund. Med facit i hand så blev det inte så, jag skulle säga att Cujo är av medelstorlek.

Första hösten i skogen så blev det 2 älgar skjutna för Cujo en skadeskjuten ko som jag sköt på ståndsfall, då fick han jaga tillsammans med Bjärvarnas Elsa. Den andra blev skjuten i pass och då vände Cujo strax innan han kom fram till älgen. Ingen lysande start det enda som stod ut var sökandet som var självständigt och han gick ut uppemot en kilometer.

Andra säsongen började med att vi gjorde ett besök på Fredsskogs vildsvinshägn på sommaren. Då nybörjarhägnen var upptaget så gick jag in i ett hägn med lite äldre galtar och efter ett tag så hittade vi igen en av dom. Nu blev Cujo som förhållandevis inte en chans att kalla av honom, men efter fyra timmar så tröttnade han och gick att kopplas. Andra dagens släpp började med att vi fick syn på en större sten som jag trodde och Cujo sprang över den i sökandet och då reste sig en annan galt än den vi haft dagen före. Galten manövrerade in Cujo mot ett tätt sly och sedan körde han över honom. Cujo skrek i panik och jag tänkte att det var den grishunden. När sedan galten backade lite så reste sig Cujo och till min stora förvåning så fortsatte han dansa runt galten som backade in i en liten grantätning fortfarande mycket aggressiv mot hunden och även mot mig när jag försökte smyga in för att ta kort. Jag lämnade hägnen då det kändes osäkert att vara kvar där inne, Cujo blev kvar där i fyra timmar till.

På hösten utvecklades han som älghund och fick lite sämre sök men å andra sidan så hittade han älg hela tiden istället för att springa tom ibland. Farten i sökandet var dock imponerande med 12-14 km i timmen i snitt. Senare på säsongen så fick jag chansen att släppa på frilevande Vildsvin och första släppet resulterade i en 50 kilos gris på ståndsfall. Efter några skengrisar så blev det en äldre galt på ståndsfall. Några fler vildsvin har det inte skjutits för honom

Jag har varit två gånger till Junselse Björnpark med Cujo och testat, dock utan några lysande resultat. Han har sett en frilevande björn en gång på vägen upp till Junsele och då var han het och skulle efter då han var i band, vad som hänt om jag släpp loss honom är dock svårt att veta.

Numera är han fullt fungerande älghund med största förtjänsten att ställa älgarna samt en otrolig fysik. Svensk och Finsk Jaktchampion på älg samt Svensk jaktchampion på Vildsvin. Ståndtiderna på älg ligger på 4-6 timmar och på vildsvin på 7-12 timmar

Cujo är en otroligt snäll hund, slåss inte med andra hanhundar ens om han blir provocerad och biter inte i levande oskadat vilt. Lydnaden är dock av det sämre slaget det går jättebra i koppel men när jag släpper honom så kopplar han bort all lydnad som finns oftast, vi hoppas på en bättring där.

Jag har nu en tikvalp (Skrockens Jonna) efter Svensk jakt o utställningschampion Skrockens Donna och Jaktfjäders Cujo som förhoppningsvis ska visa framfötterna i höst

Hur har jaktåret 2016/2017 varit?

Jaktåret 2016-17 blev inte riktigt som jag hoppades då vi fick tidig snö och en besvärlig skare. Jakten med Cujo och injagningen av hans dotter Jonna blev starkt lidande av det dåliga föret. Några släpp på eftermiddagarna när det var töväder blev det dock. Planerna att åka till Norge och gå några jaktprov blev också inställda. Några fina jakter innan snön blev det och jag fick skjuta en kalv på ett riktigt fint jobb.

Med tanke på framgångarna på flera vilt, är Cujo en optimal allroundlaika?

Jag vill nog inte kalla Cujo för en optimal allroundlaika, det stora intresset verkar vara vildsvin följt av älg. Han har även jagat lodjur med stort intresse. Fågel har han börjat skälla nu under hösten och har ståndskall nästan i varje släpp, dock biter han i trädet och hoppar även mot stammen så fåglarna sitter dåligt. Jag har inte belönat honom för fågelintresset då han inte betar sig som man ska göra. Något intresse för mindre rovvilt har han inte visat.

Vilka vilt är Cujo injagad på?

Cujo är injagad på älg i det fria samt hos Håkan i Fredskogs vildsvinshägn. Jag har endast skjutit 2 vildsvin för honom i det fria

Har du haft möjlighet att släppt på björn?

Jag tycker inte att jag har haft några klockrena möjligheter till att släppa på björn. Släppt på spår men har inte haft några synobs att släppa på.

Dina tankar kring injagningen och hur får man en laika till en bra allround jakthund?

Ska man ha en bra allroundhund måste man nästan jaga in hunden på mindre vilt som fågel, grävling, räv, mård etc. Älgen får komma senare och även vildsvin då dessa verkar ta över intresset. Man måste även underhålla intresset för mindre vilt genom att regelbundet jaga dessa vilt. Blir det för mycket älg/vildsvinsjakt tar detta ofta över intresset

Som du nämner i din text så har Cujo ett bra sök. Hur är dina tankar kring sök på laikan? Kan man utveckla ett bra sök eller är det en medfödd egenskap?

Cujo har haft väldigt bra sök men jag tycker att det har blivit sämre efterhand, dock har han blivit mycket duktigare på att hitta vilt trots att han inte söker ut som tidigare.

Sökets hos laikan är oftast ”sämre” än hos till exempel Jämthund. Dock tycker jag inte att man kan säga att det är enbart av ondo. Laikorna kan vara väldigt duktiga på att hitta vilt trots att dom har ett kortare sök. Jag personligen gillar inte när hundarna söker ut alldeles för långt och inte är någon bra kontakt. Däremot så gillar jag när dom tar spår och letar upp viltet på längre avstånd.

Cujo började du jaga in tidigt, gör du så med alla dina laikor? Vad avgör om du släpper dem tidigt?

Avgörande för när jag släpper dom är hur mogna dom är. Föredrar att släppa unghundarna när jag får vara själv i skogen. På småvilt kan man börja jaga ganska tidigt kanske vid 6-8 månader.

Dina tankar kring en hunds förmåga att ställa viltet i upptaget? Vilka egenskaper bör den besitta?

Dom hundar jag har haft har använt olika strategier för att ställa älg och annat vilt, somliga tar det väldigt lugnt och andra pressar fast älgen med fart och kraft. Huvudsaken är att dom har skallen med sig så att dom strävar efter att ställa viltet. Somliga verkar bara vara ute efter att få fart på viltet och det är ingen bra egenskap. Dock verkar dom hundar som använder fart och kraft få det svårare när dom börjar bli äldre och inte kan använda det sätt som fungerat tidigare.

